

Der skal oprettes langt flere tilbud og flere forskellige tilbud.

Venstre peger på modellen og siger ikke, hvad det er for en model, men jeg kan godt læse indenad. Det er Egeborgmodellen, der står som det store mål.

SF vil ikke afvise den model med, at man bruger tidligere narkomaner som behandlere. Vi vil ikke afvise den som et af mange forskellige tilbud. Narkomaner er forskellige ligesom alle mulige andre mennesker. Men skal man anvende tidligere narkomaner, må vi dels have evalueret de erfaringer, som Egeborg og lignende render rundt og siger, at de har, og at de er så gode. Jeg tror ikke på dem, men vi skal i hvert fald have noget statistik frem. Samtidig må vi også kræve, at de mennesker, der så i den situation bliver behandlere, skal have en kompetencegivende uddannelse. Det er ikke bare for sjov at behandle narkomaner.

Så vil jeg blot omkring Venstres forslag om at fratage narkomanerne deres kontanthjælp sige, at det er noget pjat, og jeg erklærer mig fuldstændig enig med fru Karen Højte Jensen i, at det, fru Tove Fergo siger på psykiatriområdet, slet ikke hænger sammen med det, fru Tove Fergo siger på narkoområdet. Men sådan er der så meget.

Jeg havde også gerne set, at fru Tove Fergo i udformningen af beslutningsforslaget havde gjort op med metadonbehandlingen. Siden 1984 er antallet af metadonordinationer steget med 257 pct. I samme periode er antallet af dødsfald steget drastisk. To tal: I 1990 døde der 20, i 1992 110. Kun fem pct. af misbrugerne er kommet ud af misbruget ved metadonbehandling.

Det fører mig så til afslutningsvis at sige, at fru Tove Fergo skal sikre, at der også efterfølgende i Venstres forslag på narkoområdet kommer en opfølgning. Disse mennesker skal have uddannelse, disse mennesker skal vende tilbage til livet og skal ikke bare bruges til at forebygge, fordi de ser så elendige ud. Det er mennesker, der skal have et ordentligt behandlingstilbud; det handler efterfølgende om uddannelse osv., og det synes jeg ikke beslutningsforslaget i tilstrækkelig grad har taget hensyn til.

Tom Behnke (FP):

Som flere ordførere har været inde på, er det jo interessant at skulle tage stilling til Venstres forslag på nuværende tidspunkt, hvor vi netop har været igennem en længere proces, og hvor regeringen er kommet med et oplæg mere eller min-

dre på baggrund af de forslag, som jeg kom med i januar måned 1994, og det er så det, som i øjeblikket er dagens narkotikapolitik i Danmark. Og det kan man jo kun være tilfreds med.

Det betyder selvfølgelig heller ikke, at man bare skal læne sig tilbage og sige: Nu har vi nået det; så gør vi ikke mere ved det de første mange år. Jeg synes dog, at Venstres forslag måske går i en lidt forkert retning, men lad os diskutere det.

Venstre lægger op til, at man som narkoman skal have et retskrav på, at man kan komme i behandling, og man skal have et retskrav på, at man selv kan vælge, hvilken institution man vil behandles på. Det, der er kravet, så vidt jeg kan se, er, at det skal være en stoffri døgnbehandling. Og det er altså dér, valgfriheden ligger.

Fremskridtspartiet vil gerne være med til at sikre, at man som narkoman får ret til at komme i stoffri behandling. Vi vil også godt være med til, at narkomanen selv kan vælge, hvilken institution narkomanen vil på.

Men så undrer det mig bare, at Venstre ikke stemte for det forslag, som Fremskridtspartiet fremsatte for år tilbage, hvor vi netop foreslog, at i behandlingen af narkomaner skal det være sådan, at narkomanen vælger institutionen, og bagefter skal det ikke være et spørgsmål om, at en kommune eller et amt enten hver for sig eller sammen skal finansiere det. Pengene skal komme direkte fra statskassen, enten fra Socialministeriet eller Sundhedsministeriet – det er sådan set ligegyldigt – men pengene skal komme direkte som en stykprisfinansiering til den institution, der behandler narkomanen.

Det ville Venstre ikke være med til. Nu foreslår Venstre sådan set det samme. Her siger man bare, at man vil tvinge kommunen til at betale, kommunen skal stille til rådighed.

Der er så to ting i det. Den ene er, at Venstre har overset, at vi jo faktisk har vedtaget herinde, at amterne skal have den koordinerende funktion, og vi er også blevet enige om herinde, at udgiften skal deles i forholdet 50/50 mellem kommuner og amt. Skal amtet ikke spørges til råds, eller skal amtet ikke være forpligtet, eller skal det kun være sådan, at kommunen er forpligtet og dermed kun til halvdelen? Det tror jeg bliver noget rod i den sidste ende.

Der er også det at sige til det, at man skal være opmærksom på, at fordelingen af narkomaner mellem kommunerne er særdeles skæv i Danmark. Meget, meget skæv. Den er ved at udlignes en anelse; den har været mere skæv, og den er også fortsat skæv, så jeg mener, det vil